

full DOMINICAL

EDITORIAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Maria Assumpta

Fent un parèntesi en la lectura i comentari de la carta encíclica *Fratelli tutti* del papa Francesc, centrem avui la nostra atenció en la festa que celebrem, la solemnitat de l'Assumpció de la Benaurada Verge Maria, popularment coneguda com la festa de la Mare de Déu d'agost.

L'Església ens convida a contemplar avui el misteri de l'Assumpció de Maria al cel. És un misteri important per a nosaltres,

arrelat des de molt antic en la fe del poble senzill i que va ser proclamat com a dogma pel papa Pius XII el dia 1 de novembre de l'any 1950. Per això, nosaltres creiem, afirmem i confessem que Maria, la Mare de Déu, la que va ser concebuda immaculada, sense taca de pecat original, la plena de gràcia, la que va encarnar en ella el Fill de Déu fet home, la que va estar al peu de la creu del seu fill Jesús, ella mateixa, acompanyant el curs de la se-

va vida a la terra, va ser portada en cos i ànima al cel, i ara viu gloriosa i feliç amb Jesús el seu Fill i Fill de Déu, amb el Pare del Cel i el Sant Esperit de Déu, i amb els àngels i amb els sants.

Contemplar aquest misteri de la vida de Maria ens omple de goig, perquè com totes les festes dedicades a la Verge és per a nosaltres una festa de família. És la Mare de Jesús, la Mare de Déu, és la nostra Mare.

I que la Mare de Déu sigui al cel amb Jesús ens omple de l'esperança d'arribar-hi també nosaltres, els seus fills. A la pregària de la Salve li diem i l'aclamem «Reina i Mare de Misericòrdia, vida i dolcesa, esperança nostra».

I enmig de les lluites i foscors de la nostra vida li demanem que ens mostri el seu Fill Jesús, fruit beneït del seu ventre.

Aquesta és la nostra fe i la nostra esperança. En el llibre de l'Apocalipsi hi trobem un passatge que ens descriu aquesta presència de Maria glorificada al cel i que ve a ajudar-nos als qui som a la terra: «Un gran senyal aparegué en el cel: una dona vestida de sol, la lluna als seus peus, i duia al cap una corona de dotze estrelles» (Ap 12,1).

Són molts els pobles de casa nostra que celebren aquest dia la seva festa en honor de Maria. Expressen i mostren la fe arrelada en la Mare de Déu i la convicció que la seva protecció ens empara en tot moment.

En moments i situacions de dificultats a la vida, a l'Església i al món com els que estem patint ara amb la pandèmia i les conseqüències derivades de la crisi sanitària, econòmica i social no deixem de contemplar i d'acudir a la Mare de Déu. Sant Bernat té una preciosa oració a la Verge en la qual ens diu: «Mira l'Estrella, invoca Maria!»

ENTREVISTA

Santuaris musicats

ANDREU DIPORT

El compositor Andreu Diport, antic escolà de Montserrat i actualment estudiant a la Universitat de Música Fryderyk Chopin (Varsòvia, Polònia), i recent guanyador del concurs *Musica Sacra Nova*, acaba de crear l'obra *Fantasia sobre 5 himnes marians* (Meritxell, El Pilar, Lourdes, Torreciutat i Montserrat), una peça «brillant i colorista» on es fan variacions sobre l'himne de cadascun d'aquests santuaris.

Com va sorgir la idea?

Va ser un encàrrec de l'organista Vicenç Prunés, que em va demanar que utilitzés els himnes de cinc santuaris marians. La seva proposta va resultar en aquesta composició per a orgue sol d'un sol moviment de deu minuts, que té una certa influència de l'escola francesa d'improvvisació a l'orgue del s. XX, a nivell harmònic, de textura i de color.

Són fàcilment identificables els fragments de cada santuari?

La peça està dividida en cinc seccions ben diferenciades temàticament, i és fàcil de reconèixer cada fragment. De fet, que cadascú es pugui sentir apel·lat per l'himne que li sigui més proper és un dels propòsits de la composició. En aquest sentit, durant el procés compositiu vaig intentar que el desenvolupament musical a partir de cada tema no anés en detriment d'aquest objectiu.

El fet de compondre una peça com aquesta et fa viure més profundament la fe?

Sí. Com a compositor sempre he cregut que el valor musical es troba en allò que sona, però també en allò que desperta en la gent. A aquest efecte, una interpretació de qualitat és indispensable, i és motiu de joia que hagi tingut la sort de comptar amb intèrprets excel·lents en el meu camí compositiu. És el cas de Vicenç Prunés, qui ha enregistrat aquesta peça; o el cor del *Trinity College* (Cambridge), qui cantarà properament l'*O vos omnes* que vaig compondre l'any passat.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pregària agraïda de final de curs

El patronat d'una fundació escolar comença sempre les reunions amb una pregària. La de la darrera fou aquesta: «Senyor Jesús, en aquest final de curs pandèmic, gràcies per haver pogut dur a terme la tasca educativa encomanada enmig de la incertesa i la fragilitat. Perquè en la tasca quotidiana es fa palès que "has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos" (Mt 11,25). Gràcies per les *altres onades*, les de la confiança que ens han permès passar per damunt d'aquesta tempesta quan tot semblava anar a pitjor. "Tot d'una es va aixecar en el llac una tempesta tan gran que les onades cobrien la barca. Però Jesús dormia" (Mt 8,24). Gràcies pels *grups-bombolla*, que han estat metàfora viscuda del tancat i de la cura del petit ramat de la classe. "Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les ovelles" (Jn 10,11). Gràcies per les pantalles, que s'han mostrat com talaies per a la visió i la trobada d'aquells que a vegades es troben lluny, com Zaqueu pujant al sicòmor (Lc 19,4). Gràcies per les vacunes, perquè *estant ferits* hem entès mi-

llor que les teves ferides ens guareixen. "Però ell era malferit per les nostres faltes, / triturat per les nostres culpes: / rebia la correcció que ens salva, / les seves ferides ens curaven" (Is 53,5). Gràcies pels infants i joves de l'escola, perquè al llarg del curs hem après a no tenir por del teu manament: "Deixeu que els infants s'acostin a mi" (Mt 19,14).

Gràcies pels catequistes i els educadors en el lleure, perquè s'han empecat les mil-i-una per fer sentir als joves allò d'"el Regne de Déu és a prop vostre" (Mc 1,15). Gràcies pels equips directius de les escoles, perquè en aquests moments de dificultat és quan es mostra que "el més important d'entre vosaltres, que es faci el vostre servidor" (Mt 23,11). Gràcies per les famílies, perquè han estat testimoni d'una vida oculta i natzarena entre confinaments i quarantenes. "Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava" (Lc 2,19). Gràcies, Senyor, perquè al llarg d'aquest curs pandèmic t'has mostrat com ets: el Déu de la vida (Sl 42,3). Una bona acció de gràcies fonamentada en la Paraula, fonamentada en la vida.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El gran salto de la humanidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Cuando el año pasado celebrábamos el día de la Asunción, el Papa recordaba que al llegar el hombre a la luna se dijo y se repitió que esto era «un gran salto para la humanidad». Si bien, «en la Asunción de María al cielo, celebramos una conquista infinitamente más grande». La Virgen ha puesto sus pies, toda ella, también con su cuerpo, en el paraíso: «Este paso de la pequeña Virgen de Nazaret ha sido el gran salto hacia delante de la humanidad.»

«¡Con Dios nada se pierde!», dijo Francisco. ¡Somos valiosos!, que «una de nosotros viva en el cielo con el cuerpo nos da esperanza»: estamos destinados a resucitar.

Con la «pequeña Virgen de Nazaret», nuestra gran Madre María, podemos dar pequeños pasos que nos conduzcan a la meta.

Como ella alabemos al Señor. Por pequeña que sea nuestra oración, nuestra alegría aumentará: ¡Bendito seas!, ¡te alabo, Señor!, la que nos salga del corazón.

Acerquémonos con sencillez al hermano, al vecino, al amigo con el que celebramos la Asunción; seamos transparencia del amor misericordioso de Dios.

«Es un bonito gesto acudir hoy a un santuario para venerar a la Virgen», dice el Papa. En cada ciudad, en cada pueblo, nuestra Señora nos convoca. A todos nos llama el Señor para honrar a su Madre. Que Ella nos ayude a dar pequeños pasos, respuesta a la llamada de su Hijo. Pidamos que, como miembros de la gran familia de Dios, vivamos la fiesta con los que están cerca y los que están lejos.

Lectures de la missa diària i santoral

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Jt 2,11-19 / Sl 105 / Mt 19,16-22]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc, de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu; beat Joan de Santa Marta, prev. franciscà i mr. al Japó (1618), de Prades (Baix Camp).

17. ■ Dimarts [Jt 6,11-24a / Sl 84 / Mt 19,23-30]. Sant Jacint de Polònia, prevere dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fundadora de les Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Dimecres [Jt 9,6-15 / Sl 20 / Mt 20,1-16]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Manés de Guzmán, prevere dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. ■ Dijous [Jt 11,29-39a / Sl 39 / Mt 22,1-14]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermità a Bru-faganya (Conca de Barberà); sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Divendres [Rt 1,13-6.14b-16.22 / Sl 145 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Claravall, i doctor de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Dissabte [Rt 2,1-3.8-11;4,13-17 / Sl 127 / Mt 23,1-12]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximà, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. ■ † Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Js 24,1-2a.15-17.18b / Sl 33 / Ef 5,21-32 / Jn 6,60-69]. Mare de Déu de la Font de la Salut. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).

L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

COMENTARI

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 11,19a;12,1-6a.10ab)

El santuari del temple de Déu que hi ha en el cel s'obrí, i dins el temple aparegué l'arca de l'aliança de Déu. Llavors aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles. Al mateix temps aparegué en el cel un altre prodigi: hi havia un gran drac rogenc, que tenia set caps i deu banyes. Als set caps duia set diademes, i la seva cua arrossegà la tercera part de les estrelles i les llançà a la terra. El drac s'aturà davant la dona per devorar-li el fill així que nasqués. La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro; el seu fill va ser endut cap a Déu i cap al seu setial, i la dona va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc. Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: «Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu Regne, i el seu Messies ja governa».

Salm responsorial (44)

R. *Teniu la reina a la dreta, vestida amb brocats d'or.*

La princesa t'espera enjoiada, / l'esposa et ve a la dreta vestida amb or d'Ofir. R.

Escolta filla, estigues atenta, / oblida el teu poble i la casa del teu pare; / el rei està corprès de la teva bellesa. / És el teu senyor: fes-li homenatge. R.

Conduïdes entre cants de festa, / s'acosten al palau del rei. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-27a)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascú al moment que li correspon: Crist el primer, després a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. Perquè l'Esclat diu que tot ho ha posat sota els seus peus.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 1,39-56)

Per aquells dies, Maria se'n anà decididament a la muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà». Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre».

Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

Lectura del libro del Apocalipsi

(Ap 11,19a;12,1.3-6a.10ab)

Se abrió en el cielo el santuario de Dios y en su santuario apareció el arca de la alianza. Después apareció una figura portentosa en el cielo: una mujer vestida de sol, la luna por pedestal, coronada con doce estrellas. Apareció otra señal en el cielo: un enorme dragón rojo, con siete cabezas y diez cuernos y siete diademas en las cabezas. Con la cola barrió del cielo un tercio de las estrellas, arrojándolas a la tierra. El dragón estaba enfrente de la mujer que iba a dar luz, dispuesto a tragarse el niño en cuanto naciera. Dio a luz un varón, destinado a gobernar con vara de hierro a los pueblos. Arrebataron al niño y lo llevaron junto al trono de Dios. La mujer huyó al desierto, donde tiene un lugar reservado por Dios. Se oyó una gran voz en el cielo: «Ahora se estableció la salud y el poderío, y el reinado de nuestro Dios, y la potestad de su Cristo.»

Salmo responsorial (44)

R. *De pie a tu derecha está la reina, enjoiada con oro de Ofir.*

Hijas de reyes salen a tu encuentro, / de pie a tu derecha está la reina, / enjoiada con oro de Ofir. R.

Escucha, hija, mira: inclina el oído, / olvida tu pueblo y la casa paterna; / prendado está el rey de tu belleza: / póstrate ante él, que él es tu Señor. R.

Las traen entre alegría y algazara, / van entrando en el palacio real. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-27a)

Hermanos:

Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Porque Dios ha sometido todo bajo sus pies.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,39-56)

En aquellos días, María se puso en camino y fue a la montaña, a un pueblo de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. En cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel del Espíritu Santo y dijo a voz en grito: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? En cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Dichosa tú, que has creído, porque lo que te ha dicho el Señor se cumplirá.» María dijo: «Proclama mi alma la grandeza del Señor, se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; porque ha mirado la humillación de su esclava. Desde ahora me felicitarán todas las generaciones, porque el Poderoso ha hecho obras grandes por mí: su nombre es santo, y su misericordia llega a sus fieles de generación en generación. Él hace proezas con su brazo: dispersa a los soberbios de corazón, derriba del trono a los poderosos y enaltece a los humildes, a los hambrientos los colma de bienes y a los ricos los despide vacíos. Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia como lo había prometido a nuestros padres en favor de Abraham y su descendencia para siempre.»

María se quedó con Isabel unos tres meses y después volvió a su casa.

«El Totpoderós obra en mi meravelles. Exalta els humils»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La festa de l'Assumpció de la Mare de Déu celebra la Pasqua de la Mare de Jesús. Ella participa també de la vida gloriosa de la resurrecció en companyia del seu fill Jesucrist en la presència de Déu. I les lectures de l'Esclat il·luminen el misteri que celebrem.

La primera lectura ens mostra la visió de la dona vestida de sol i coronada d'estrelles, dominant la lluna i el temps de la història, i que dona a llum el seu Fill enmig de terribles persecucions. Per a l'autor del llibre de l'Apocalipsi, aquesta dona és l'Església, el poble de Déu que peregrina a la terra i que dona a llum a Crist per a la salvació del món. Per als cristians, aquesta dona és també figura de Maria que va donar a llum el Salvador de la humanitat, i que, assumpta al cel és rebuda en companyia del seu fill Jesucrist, el Fill de Déu. D'aquesta manera, la mare participa de la glòria del Fill.

La segona lectura ens presenta Jesús com a nou Adam de la humanitat transformada. La fidelitat de Jesucrist al Pare, malgrat la persecució que va patir, contrasta amb la infidelitat d'Adam al manament de Déu, en ser temptat. És per això que d'Adam prové la mort; és a dir, la vida humana abocada a la mort; mentre que de Crist ens ve la vida de Déu, i de la que participem per la nostra fe en Ell i el nostre baptisme, i que es perllonga més enllà de la mort.

L'Evangelí ens ha recordat la visita de Maria a la seva parenta Isabel, amb l'himne a les meravelles de Déu que Maria proclama. Maria canta la grandesa del Senyor en les seves meravelles. El Senyor ha fet obres grans a favor de tots els pobles i ha mantingut la seva misericòrdia de generació en generació, quan ha mirat la petitesa de la seva serventa. Per ella ens ha donat l'autor de la vida, Jesucrist com a Messies i Salvador. També nosaltres cantem les meravelles de Déu, especialment la seva generositat manifestada en la història de la salvació en la persona del seu fill Jesucrist i de la seva mare Maria. Realment, el Senyor ha fet obres grans en ella, i és aclamada com joiosa per tots els pobles de la terra; paraules que es compleixen plenament en la glòria de la seva vida ressuscitada al cel.

ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

Avui, solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu, oferim la pregària del papa Francesc a Maria.

L'Estrella de la Nova Evangelització

Verge i Mare Maria,
tu que, moguda per l'Esperit,
vas acollir el Verb de la vida
en la profunditat de la teva humil fe,
totalment entregada a l'Etern,
ajuda'ns a dir el nostre «sí»
davant la urgència,
més imperiosa que mai
de fer ressonar la Bona Notícia de Jesús.

Tu, plena de la presència de Crist,
vas portar l'alegria a Joan el Baptista,
fent-lo exultar al si de la seva mare.
Tu, estremida de goig,
vas cantar les meravelles del Senyor.

Tu que vas estar plantada davant la creu
amb una fe indestructible
i vas rebre l'alegre consol de la resurrecció,
vas recollir els deixebles en l'espera de l'Esperit
perquè nasqués l'Església evangelitzadora.

Aconsegueix-nos ara un nou ardor de ressuscitats
per portar a tots l'Evangeli de la vida que venç la mort.
Dona'ns la santa audàcia de buscar nous camins
perquè arribi a tots
el do de la bellesa que no s'apaga.

Tu, Verge de l'escolta i la contemplació,
mare de l'amor, muller de les bodes eternes,
intercedeix per l'Església, de la qual ets icona pura,

perquè ella mai es tanqui ni es detingui
en la seva passió per instaurar el Regne.

Estrella de la Nova Evangelització,
ajuda'ns a resplendir en el testimoni de la comunió,
del servei, de la fe ardent i generosa, de la justícia
i l'amor als pobres, perquè l'alegria de l'Evangeli
arribi fins als confins de la terra
i cap perifèria es privi de la seva llum.

Mare de l'Evangeli vivent,
font d'alegria per als petits,
prega per nosaltres.
Amén. AHehuia.

Francesc, Papa

La Dormició de Maria,
Parròquia de Santa Maria de Montmeló

EDITORIAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

María Asunta

Haciendo un paréntesis en la lectura y comentario de la carta encíclica *Fratelli tutti* del papa Francisco, centramos hoy nuestra atención en la fiesta que celebramos este domingo, la solemnitad de la Asunción de la Bienaventurada Virgen María, conocida popularmente como la fiesta de la Virgen de agosto.

La Iglesia nos invita a contemplar hoy el misterio de la Asunción de María al cielo. Es un misterio importante para nosotros, arraigado desde muy antiguo en la fe del pueblo sencillo y que fue proclamado como dogma por el papa Pío XII el día 1 de noviembre del año 1950. Por ello nosotros creemos,

afirmamos y confesamos que María, la Madre de Dios, la que fue concebida inmaculada, sin mancha de pecado original, la llena de gracia, la que encarnó en ella el Hijo de Dios hecho hombre, la que estuvo al pie de la cruz de su hijo Jesús, ella misma, terminado el curso de su vida en la tierra, fue llevada en cuerpo y alma al cielo, y ahora vive gloriosa y feliz con Jesús, Hijo suyo e Hijo de Dios, con el Padre del Cielo y el santo Espíritu de Dios, y con los ángeles y los santos.

Contemplar este misterio de la vida de María nos llena de gozo, porque como todas las fiestas dedicadas a la Virgen, es para noso-

tros una fiesta de familia. Es la madre de Jesús, la Madre de Dios, es nuestra Madre.

Y que la Madre de Dios esté en el cielo con Jesús nos llena de la esperanza de llegar allí también nosotros, sus hijos. En la oración de la Salve le decimos y aclamamos «Reina y Madre de Misericordia, vida y dulzura, esperanza nuestra». Y en medio de las luchas y oscuridades de nuestra vida le pedimos que nos muestre su Hijo Jesús, fruto bendito de su vientre.

Esta es nuestra fe y nuestra esperanza. En el libro del Apocalipsis encontramos un pasaje que nos describe esta presencia de María glorificada en el cielo y que viene en ayuda de quienes estamos en la tierra: «Una gran señal fue vista en el cielo: una Mujer vestida de sol,

y la luna debajo de sus pies, y sobre su cabeza una corona de doce estrellas» (Ap 12,1).

Son muchos los pueblos de nuestra tierra que celebran este día su fiesta en honor de María. Expresan y muestran la fe arraigada en la Madre de Dios y la convicción de que su protección nos acompaña en todo momento.

En momentos y situaciones de dificultades en la vida, en la Iglesia y en el mundo, como los que estamos sufriendo actualmente con la pandemia y las consecuencias derivadas de la crisis sanitaria, económica y social, no dejemos de contemplar y de acudir a la Madre de Dios. San Bernardo tiene una preciosa oración a la Virgen en la que nos dice: «¡Mira la Estrella, invoca a María!»